

RECENSION

Kärlek på italienska

Kärlek på italienska

Det här är Tilda Swintons hjärtebarn. Hon är medproducent, spelar huvudrollen och lärde sig italienska enkom för filmen. Projektet har legat och grott i brittiskans medvetande i elva år. Det var då hon fick kontakt med regissören Luca Guadagnino för första gången. Med dessa premisser får resultatet helt enkelt inte misslyckas.

Kärlek på italienska är ett lika komplext som rikt konstverk som hämtar syre från så spridda håll som Luchino Viscontis *Leoparden* (1963), det italienska köket, John Hustons svängång *The Dead* (1987), *Lady Chatterleys älskare* och den amerikanska kompositören John Adams.

Dramat utspelar sig mestadels i Milano hemma hos textilbaronen Tancredi Recchi med familj. Under en födelsedagsmiddag får han till sin förvåning reda på att han ska ta över fabriken och företaget med sin son. Under festligheterna får familjen ett oväntat besök av kocken Antonio, som tidigare under dagen slagit sonen Edoardo i ett hästrace. Antonio introduceras för modern Emma (Swinton), ett möte som kommer att få erotiska och förbjudna konsekvenser. Det som börjar oskyldigt växer sig snart starkare till en dragkamp mellan klasser, etnisk tillhörighet och mat som afrodisiak-skapande medel.

Guadagninos film är kanske framför allt en skildring av förlorad identitet och en flykt till ett ursprung. Emma har ryskt påbrå och har egentligen aldrig passat in i Italiens överklassvärld med patriarker, ett stelt manér och ett konstant krav att leva upp till ett visst ideal. Familjenamnet Recchi är synonymt med prestationsångest och högtravande prestige. När hon träffar Antonio ges hon en möjlighet att dels komma ifrån ett kärlekslöst äktenskap och dels få en smak av sina rötter.

Bortsett från den drömska stämningen som råder och ett svepande foto är musiken en av filmens viktigaste och största element. John Adams avantgardistiska opera och minimaliska intensitet är ett intressant grepp som ibland får samma märkliga känsla som hos *There Will Be Blood* härom året. Två viktiga element krokar även här på ett effektivt sätt. Det aviga och

Originaltitel Io sono l'amore
Svensk titel Kärlek på italienska

Regi Luca Guadagnino

Producent Tilda Swinton och Luca Guadagnino

Manus Luca Guadagnino och Barbara Alberti

Foto Yorick Le Saux

Roller Tilda Swinton, Flavio Parenti, Edoardo Gabbriellini, Marisa Berenson mfl.

Italien 2009

Längd i tid 2 tim

Censur barnfällan

Distributör Scanbox Entertainment AB

oväntade bidrar bara mer till mystiken och tidlösheten. Adams svänger kraftigt mellan det Bernard Herrmann-otäcka mörkret och det sinnligt romantiska. Musiken är inte skriven direkt för filmen utan noggrant plockad från kompositörens hela katalog. Det var längesedan filmmusik och bilder samarbetade i en lika storslagen symbios.

Swinton kan känna sig mäktigt nöjd med sin slutprodukt. *Kärlek på italienska* är, trots en grovt missvisande svensk titel, en sofistikerat utmejslad tragedi som definitivt sällar sig till gräddan av årets filmupplevelser.

Fredrik Söderlund

FILMRUTAN